

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/299/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117224275
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8117224275.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD., v právnej veci žalobcu: U. S.Á., K.. XX.X.XXXX, O. X. XXXX/X, XXX XX V. X, právne zastúpený JUDr. Ambróz Motyka, advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Endepro s.r.o. v likvidácii, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, právne zastúpený De minimis, spol. s r.o., so sídlom Lovinského 22, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 571540493 zo dňa 23.5.2014 a Zmluvy o zabezpečení splátok úveru zo dňa 23.5.2014 vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 105,53 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 571540493 zo dňa 23.5.2014 o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť pevnou sumou poplatok za garantovanú službu je neprijateľná.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o zabezpečení splátok úveru zo dňa 23.5.2014 v bode 1.2: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 154,50 eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 2,57 eur a poslednú splátku vo výške 2,87 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena predstavuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť spotrebiteľský úver splácať v hotovosti priamo v mieste svojho trvalého bydliska alebo na inom mieste podľa zmluvy, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie a doručenie peňažnej hotovosti na účely splácania spotrebiteľského úveru, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.“ je neprijateľná.

IV. Žalovaná je povinná zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 609898637 zo dňa 12.7.2014 a Zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru zo dňa 12.7.2014 vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 140,20 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 609898637 zo dňa 12.7.2014 o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť pevnou sumou poplatok za garantovanú službu je neprijateľná.

VI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru zo dňa 12.7.2014 v bode 1.2: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 154,50 eur. Zákazník sa zaväzuje splácať

túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 2,58 eur a poslednú splátku vo výške 2,28 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena predstavuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť odovzdávať sumu, ktorá má byť použitá na úhradu splátky spotrebiteľského úveru priamo v mieste, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie tejto sumy a jej použitie na účely úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.“ je neprijateľná.

VII. Žalovaná je povinná zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 611656261 zo dňa 10.1.2015 a Zmluvy o poskytnutí služby Komfort zo dňa 10.1.2015 vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 418,02 eur od 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VIII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 611656261 zo dňa 10.1.2015 o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť pevnou sumou poplatok za garantovanú službu je neprijateľná.

IX. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí služby Komfort zo dňa 10.1.2015 v bode 1.2: „Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 309,00 eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 5,15 eur a poslednú splátku vo výške 5,15 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena zohľadňuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť odovzdávať sumu, ktorá má byť použitá na úhradu splátky spotrebiteľského úveru priamo v mieste, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie tejto sumy a zodpovedajúce úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.“ je neprijateľná.

X. Žalovaná je povinná zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 611625610 zo dňa 14.3.2015 a Zmluvy o poskytnutí služby Komfort zo dňa 14.3.2015 vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 12,60 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

XI. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 611625610 zo dňa 14.3.2015 o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť pevnou sumou poplatok za garantovanú službu je neprijateľná.

XII. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí služby Komfort zo dňa 14.3.2015 v bode 1.2: „ Zákazník sa zaväzuje, že za poskytnutie služby podľa odseku 1.1 zaplatí Poskytovateľovi celkovú odmenu vo výške 339,90 eur. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odmenu v 60 pravidelných splátkach a to v 59 týždenných splátkach (okrem poslednej splátky) vo výške 5,66 eur a poslednú splátku vo výške 5,96 eur počas doby splácania spotrebiteľského úveru uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Odmena je splatná v hotovosti pri prevzatí splátky Poskytovateľom. Splatnosť prvej splátky nastáva 7. kalendárny deň po uzavretí tejto zmluvy. Celková odmena zohľadňuje odplatu pre Poskytovateľa za to, že Zákazník bude môcť odovzdávať sumu, ktorá má byť použitá na úhradu splátky spotrebiteľského úveru priamo v mieste, ktoré mu práve vyhovuje a Poskytovateľ zabezpečí prevzatie tejto sumy a zodpovedajúce úhrady splátky spotrebiteľského úveru, a to spôsobom podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom suma celkovej odmeny slúži Poskytovateľovi na úhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní služby, ktorými sú cestovné výdavky, telekomunikačné výdavky a odmena pre poverených pracovníkov a tvorí vlastný príjem Poskytovateľa.“ je neprijateľná.

XIII. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.11.2017 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia z toho dôvodu, že so žalovaným uzavrela 4 zmluvy, konkrétne:

- dňa 23.5.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 571540493, pričom žalovaný jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 300 eur, pričom zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 154,50 eur. Z tejto spotrebiteľskej zmluvy zaplatila žalobkyňa 405,53 eur, teda bezdôvodné obohatenie predstavuje 105,53 eur.

- dňa 12.7.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 609898637, pričom žalovaný jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 300 eur, pričom zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 154,50 eur. Z tejto spotrebiteľskej zmluvy zaplatila žalobkyňa 440,20 eur, teda bezdôvodné obohatenie predstavuje 140,20 eur.

- dňa 10.1.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611656261, pričom žalovaný jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 600 eur, pričom zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí služby komfort z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 309 eur. Z tejto spotrebiteľskej zmluvy zaplatila žalobkyňa 1.018,02 eur, teda bezdôvodné obohatenie predstavuje 418,02 eur.

- dňa 14.3.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611625610, pričom žalovaný jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 660 eur, pričom zároveň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí služby komfort z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 339,90 eur. Z tejto spotrebiteľskej zmluvy zaplatila žalobkyňa 672,60 eur, teda bezdôvodné obohatenie predstavuje 12,60 eur.

2. Dôvodil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahovali náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch pod písm. f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pod písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, teda sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Dôvodil, že RPMN je uvedená vo všetkých zmluvách nesprávne, bez zahrnutia povinnej služby o preberaní splátok do RPMN, pričom PMN by nebola v jednotlivých zmluvách vo výškach 70,38 %, 63,42 %, 71,15 % a 64,61 %, ale pri započítaní povinnej služby o preberaní splátok by boli vo výškach 228,66 %, 217,50 %, 230,07 % a 219,30 %. Poukázal na definíciu v § 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že poplatok za garantovanú službu za zabezpečenie splátok úveru a poskytnutie služby komfort nie sú individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou a neposkytuje sa ním skutočné plnenie. Namietal, že sporné poplatky žalovaného poškodzujú spotrebiteľov, teda ide o neprijateľné zmluvné podmienky, pričom poukázal na to, že služba zo zmluvy o zabezpečení splátok úveru akokoľvek terminologicky označená (o zabezpečení splátok úveru, o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, o poskytnutí služby komfort) je poskytovaná vždy za odplatu vo výške 51,50 %. Bezdôvodné obohatenie požadovala žalobkyňa ako výšku rozdielu medzi jej platbami, a výškou úverov.

3. K žalobe sa písomným podaním z 4.1.2018 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žaloba je neprípustná, keďže nejde o určenie, či tu právo je alebo nie je, pričom vo veci absentuje naliehavý právny záujem. Konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň 60 týždňa po dni uzavretia zmluvy, teda zmluva obsahuje presný časový údaj o konečnej splatnosti. Dôvodil, že v slovenskom jazyku pojmy termín a dátum nie sú synonymami. Konštatoval, že aj rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR považuje prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu za ústavne neakceptovateľné. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch musí ísť len o presné určenie času. Poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ pod sp. zn. C-42/15. Ďalej dôvodil, že argumentácia žalobcu je v rozpore so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, ktorá zavádza tzv. maximálnu harmonizáciu. Dôvodil, že administratívny poplatok je jediným poplatkom požadovaným žalobcom, pričom tvorí súčasť ceny úveru, teda nepodlieha súdnemu prieskumu. K bezdôvodnému obohateniu uviedol, že žalovaný nikdy neprijal od žalobcu žiadne plnenie, ktoré by nezodpovedalo ich vzájomnej písomnej dohode a vzniesol námietku premlčania. Dôvodil, že doplnkové zmluvy nie sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, nakoľko ide o samostatné akcesorické

zmluvy k zmluvám o úvere, no nie sú podmienkou získania úveru. Poukázal na to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovaný vedel, že svojim konaním získa bezdôvodné obohatenie, ani to, že žalovaný chcel bezdôvodné obohatenie získať. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť.

4. Písomným podaním z 12.2.2018 sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že predmetná žaloba je okrem iného aj účinným prostriedkom dosiahnutia prevencie pred neustálym používaním nečestných podmienok žalovaného v jeho zmluvách. Termín konečnej splatnosti nebol presne určený a nesprávna bola aj výška ročnej percentuálnej miery nákladov. Dôvodil, že skutočnou úlohou poplatku za garantovanú službu je umelé zníženie ročnej úrokovej sadzby na neakceptovateľnú a celkom lákavú úroveň. Neprijateľnosť poplatku za zabezpečenie splátok úveru bola ako nekalá obchodná praktika konštatovaná nielen Slovenskou obchodnou inšpekciou, ale aj súdmi. Poukázal na to, že poplatky sú odvodené od výšky úveru v rozsahu 51,50 %, čo je nepripustné. O tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil sa žalobkyňa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v apríli 2017 (č. I 82 spisu), kedy sa na neho obrátila so žiadosťou o poradenstvo ohľadom zmlúv žalovaného. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi oboznámením obsahu celého spisu konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. je samotná žaloba, na č. I. 7 je zmluva o zabezpečení splátok úveru zo dňa 23.5.2014, na č. I. 8 je záznam všetkých platieb žalobcu z tejto zmluvy, na č. I. 9 je zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.5.2014, na č. I. 10 je čitateľný záznam všetkých platieb z tejto zmluvy, na č. I. 12 je zmluva o poskytnutí služby Komfort zo dňa 14.3.2015, na č. I. 13 je zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.3.2015, na č. I. 15 je zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 10.1.2015, na č. I. 17 je zmluva o poskytnutí služby Komfort zo dňa 10.1.2015, na č. I. 18 je záznam všetkých platieb z tejto zmluvy, na č. I. 19 je rovnako záznam platieb z tejto zmluvy, na č. I. 20 je zmluva o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úver zo dňa 12.7.2014, na č. I. 21 je zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.7.2014, na č. I. 28 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe, pričom toto vyjadrenie je zo 4.1.2018, na č. I. 40 sa nachádza replika žalobcu k vyjadreniu žalovaného, na č. I. 87 sa nachádza návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na č. I. 111 sa nachádza uznesenie tunajšieho súdu č. k. 16Csp/299/2017-111 zo dňa 16.3.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.4.2018 a napokon súd oboznamuje aj ospravedlnenie žalovaného z neúčasti na dnešnom pojednávaní, ako aj ďalším spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli nasledujúce spotrebiteľské zmluvy:

- dňa 23.5.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 571540493, pričom žalovaný jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 300 eur, pričom úrok bol vo výške 22,38 %, RPMN vo výške 70,37 % a dlžník mal zmluvu splatiť v 60 týždenných splátkach od prvej po predposlednú splátku vo výške 6,73 eur a poslednú splátku vo výške 6,43 eur. Z tejto spotrebiteľskej zmluvy zaplatila žalobkyňa 405,53 eur.
- zároveň v ten istý deň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o zabezpečení splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 154,50 eur.

- dňa 12.7.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 609898637, pričom žalovaný jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 300 eur, pričom úrok bol vo výške 22 %, RPMN vo výške 63,42 % a dlžník mal zmluvu splatiť v 60 týždenných splátkach od prvej po predposlednú splátku vo výške 6,58 eur a poslednú splátku vo výške 6,48 eur. Z tejto spotrebiteľskej zmluvy zaplatila žalobkyňa 440,20 eur.
- zároveň v ten istý deň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 154,50 eur.

- dňa 10.1.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611656261, pričom žalovaný jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 600 eur, pričom úrok bol vo výške 26,50 %, RPMN vo výške 71,15 % a dlžník mal zmluvu splatiť v 60 týždenných splátkach od prvej po predposlednú splátku vo výške 13,47 eur a poslednú splátku vo výške 13,11 eur. Z tejto spotrebiteľskej zmluvy zaplatila žalobkyňa 1.018,02 eur.
- zároveň v ten istý deň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí služby komfort z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 309 eur.

- dňa 14.3.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 611625610, pričom žalovaný jej poskytol spotrebiteľský úver vo výške 660 eur, pričom úrok bol vo výške 24,50 %, RPMN vo výške 64,61 % a

dlužník mal zmluvu splatiť v 60 týždenných splátkach od prvej po predposlednú splátku vo výške 14,53 eur a poslednú splátku vo výške 14,23 eur. Z tejto spotrebiteľskej zmluvy zaplatila žalobkyňa 672,60 eur. - zároveň v ten istý deň došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí služby komfort z rovnakého dňa, podľa ktorej mal zaplatiť za službu žalovaného spočívajúcu v preberaní splátok odmenu vo výške 339,90 eur.

7. Žalobcovi boli bezo sporu reálne poskytnuté úvery vo výškach 300 eur, 300 eur, 600 eur a 660 eur, pričom žalovanému boli z týchto zmlúv doposiaľ reálne uhradené sumy 405,53 eur, 440,20 eur, 1.018,02 eur a 672,60 eur.

8. Na pojednávaní konanom 5.6.2018 bez prítomnosti žalovaného právny zástupca žalobcu uviedol, že zotrváva na žalobe a dôvodoch uvedených v žalobe. Požaduje vydanie bezdôvodných obohatení zo spotrebiteľských úverov uvedených v žalobe a určenie neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú uvedené už v jednotlivých zmluvách o spotrebiteľských úveroch ako aj v zmluve o zabezpečení splátok úveru, zmluve o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru ako aj zmlúv o poskytnutí služby komfort. Žalobu mal vzhľadom na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu, teda KS PO, v celom rozsahu za dôvodnú, pričom krátkou cestou doručil do spisu aktuálne rozhodnutia KS PO, konkrétne uznesenie č. k. 2Co/113/2017-142 zo dňa 14.3.2018, uznesenie 7Co/120/2017-136 zo dňa 20.2.2018, uznesenie KS PO č. k. 25Co/77/2017-127 zo dňa 27.2.2018 a uznesenie KS PO č. k. 11Co/50/2017-79 zo dňa 27.2.2018. Zmluvy neobsahujú obligatórne náležitosti a preto žalobkyňa požaduje vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj určenia neprijateľných zmluvných podmienok. V prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania, navrhol žalobe vyhovieť a nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

9. Vyššie zistený skutkový stav súd prvej inštancie nasledovne právne posúdil:

10. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

12. Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

13. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj písm. f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť,

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

15. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrými mravom.

17. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

25. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

29. Na základe vyššie zisteného skutkového stavu ako aj citovaných právnych predpisov súd prvej inštancie konštatuje, že je nesporné, že zmluvy o úvere neobsahujú podľa § 9 ods. 2 písm. f, j), zákona obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúcu sa konečnej splatnosti úveru v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení, ako aj nesprávne a zavádzajúco uvedenej RPMN. Je potrebné si uvedomiť, že zákon o spotrebiteľských úveroch je nutné vnímať ako právny predpis slúžiaci na ochranu spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu. Súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že konečnú splatnosť úveru možno určiť aj počítaním dohodnutých splátok (v danom prípade 7. deň šesťdesiateho týždňa po uzavretí zmluvy). Inak by zákonodarca neuviedol ako ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ by mal mať presne určené do kedy má úver splácať a ponechať to na počítanú mnohých (ako v danom prípade 60 týždňov) nie je naplnením účelu spomínaného zákonného ustanovenia. Navyše je komplikovanejšie počítanie lehôt podľa týždňov, ako bežné určenie splátok úveru podľa mesiacov. Nepochybne teda zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nemyslel len stanovenie počtu splátok, pretože inak by sa uspokojil s už so spomínanou ďalšou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z., kde sa uvádza aj počet splátok. Obe tieto náležitosti teda nie je možné stotožniť a

preto termín konečnej splatnosti úveru je potrebné určiť dátumovo (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/14 zo dňa 27.5.2014).

30. Možno dať žalovanému za pravdu, že smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere predstavuje tzv. maximálnu harmonizáciu, ktorá znamená, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice (čl. 22 ods. 1). Súd však nezistil, že by záver o chýbajúcej náležitosti zmluvy vyslovený v tomto rozsudku bol v rozpore s danou smernicou. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. c/ smernice totiž zmluva o spotrebiteľskom úvere má uvádzať aj dĺžku trvania zmluvy o úvere. Ustanovenie § 9 ods. 2 f/ zákona 129/2010 Z. z. a výklad súdu k týmto ustanoveniam nie sú v rozpore s vyššie citovanou smernicou.

31. Vyššie uvedené závery teda znamenajú, že žalobkyňa by mala žalovanému vrátiť len sumu poskytnutých úverov t. j. 300 eur, 300 eur, 600 eur a 660 eur, pričom žalovanému boli doposiaľ reálne uhradené sumy 405,53 eur, 440,20 eur, 1.018,02 eur a 672,60 eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie z jednotlivých zmlúv vo výškach 105,53 Eur, 140,20 eur, 418,02 eur a 12,60 eur. V danom prípade teda bezdôvodné obohatenie je plnením bez právneho dôvodu.

32. Čo sa týka naliehavého právneho záujmu, súd prvej inštancie v celom rozsahu odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18 Co 120/2017 zo dňa 26.10.2017, kde odvolací súd konštatoval, že naliehavý právny záujem vyplýva priamo zo zákona a súd môže neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhlásiť aj bez návrhu.

33. Následne sa súd musel zaoberať aj námietkou premlčania.

34. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

35. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

36. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr (rozsudok Najvyššieho súdu 2CZ 35/77 zo dňa 17.12.1978).

37. Pri bezdôvodnom obohatení musí súd prihliadať v zmysle citovaného § 107 ods. 1 a 2 OZ tak na uplynutie subjektívnej lehoty (dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil) ako aj objektívnej lehoty (tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, desať rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo). Vo vzťahu k subjektívnej lehote žalobkyňa uviedla, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela v apríli 2017, pričom v konaní nebolo preukázané, že by toto tvrdenie nebolo pravdivé. Pre absenciu akéhokoľvek dôkazu opaku tak súd nemohol považovať námietku premlčania z hľadiska subjektívnej premlčacej lehoty za dôvodnú. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu tak súd má za to, že žalovaný ako nebankový subjekt dlhodobo poskytujúci úvery (vrátane úverov spotrebiteľských) vo veľkom rozsahu má povinnosť poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch uzatváraných žalovaným (vrátane predmetnej zmluvy o úvere) sú formulované žalovaným ako dodávateľom, a preto žalovaný zodpovedá za ich obsah a za to, aby boli v súlade s kogentnými ustanoveniami právnych predpisov. Súd tak námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotil ako nedôvodnú.

38. Žalobkyňa sa dozvedela o tom, že plnila viac ako podľa zákona mala, čo preukázala prehlásením Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, až v apríli 2017, a teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota mu uplynie až v apríli 2019. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia t. j. v danom prípade od úhrady žalobcu žalovanému. Súd však zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ

v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku napriek tomu, že musel si byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobcu žiadať úroky a iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Minimálne teda na jeho strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledné úhrady boli vykonané v roku 2016 (potvrdenie na č. I. 10 spisu), desaťročná premlčacia lehota uplynie až v r. 2026. Právny názor o desaťročnej premlčacej lehote bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach v typovo obdobných sporoch napr. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 3Co 41/2012 zo dňa 6.3.2013, sp. zn. 2Co 9/2012 zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 5Co 134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 3Co 89/2012 zo dňa 8.2.2012, alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 301/2011 zo dňa 4.7.2012, napokon aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17 Co 122/2017 zo dňa 12.12.2017.

39. Vo vzťahu k neprijateľným zmluvným podmienkam súd prvej inštancie uvádza nasledovné: V danom prípade žalobkyni boli poskytnuté úvery vo výškach 300 eur, 300 eur, 600 eur a 660 eur so splatnosťou 60 týždňov (viac ako rok) s poplatkami 154,50 eur, 154,50 eur, 309 eur a 309,90 eur.

40. Pokiaľ ide o poplatok za garantovanú službu, ako aj o poplatok za hotovostný výber splátok, súd má za to, že ich neprijateľnosť je daná z presvedčivého dôvodu, a teda, že tieto sú závislé od výšky poskytnutého úveru, a teda iné pre každého spotrebiteľa, na základe hľadiska, ktoré inak relevantné nemôže byť. Nie je žiadnym spôsobom racionálne a v súlade s odbornou starostlivosťou dodávateľa ospravedliteľné, prečo by za garantovanú službu, alebo za hotovostný výber splátok mal vyššiu sumu pri poskytnutí totožnej služby zaplatiť ten, kto dostal vyšší úver.

41. Neprijateľnosť poplatku za garantovanú službu ďalej spočíva v tom, že spotrebiteľ vopred musí zaplatiť za niečo, čo nemusí dostať. V tomto prípade teda neprijateľnosť nespočíva len v samotnom spôsobe určenia ceny vedľajšieho plnenia ale aj v samotnej podmienke splatnosti, to znamená, že dodávateľ vlastne vyžaduje finančné plnenie od spotrebiteľa, ktoré v konečnom dôsledku môže mať právnu povahu darovania, to znamená, že za zaplatenú sumu spotrebiteľ v prípade, ak riadne plní svoje záväzky (čo je paradoxné), žiadne plnenie neobdrží. Takýto spôsob vyberania peňazí od spotrebiteľov nemôže v demokratickej spoločnosti a právnom štáte podľa súdu obstať. Súd je presvedčený, že priemerný spotrebiteľ by pri vysvetlení tejto zmluvnej podmienky a možnosti jej odmietnutia k jej uzavretiu nikdy nepristúpil.

42. Neprijateľnosť poplatku za hotovostný výber splátok súd prvej inštancie vidí ďalej v tom, že zmluvné ustanovenia uvádzajú, že za hotovostný výber splátok je spotrebiteľ povinný platiť aj v prípade, ak sa hotovostný výber splátok z akýchkoľvek dôvodov neuskutoční, napr. preto, že klient práve nemá prostriedky na úhradu, alebo že vykonal úhradu vopred, a teda dodávateľovi žiadne náklady spočívajúce v dostavení sa na dohodnuté miesto nevzniknú. Aj z uvedeného vyplýva, že poplatok za hotovostný výber splátok nie je úhradou nákladov na dostavenie sa žalovaného k výberu splátky ale je zvyšovaním zisku žalovaného sofistikovane nezahrnutého do úrokov a teda za zdania sa výhodnej úrokovej sadzby danej spotrebiteľovi.

43. Zároveň má súd za to, že zmluvu o zabezpečení splátok úveru (o hotovostnom výbere splátok) treba považovať za zmluvnú podmienku napriek tomu, že je formulovaná ako osobitná zmluva. Nemožno pripustiť obídenie ochrany spotrebiteľa tým, že forma splácania úveru, ktorá je vždy integrálnou súčasťou úverových zmlúv, sa vyčlení do samostatnej zmluvy a tváriť sa, že ide o samostatnú zmluvu so samostatnou cenou, ktorá by práve preto, že nie je súčasťou textu úverovej zmluvy alebo jej obchodných podmienok, nemala podliehať kontrole v rámci ochrany spotrebiteľa.

44. Pokiaľ ide o zmluvu o zabezpečení splátok (resp. len terminologicky zmenené na zmluvu o dobrovoľnej doplnkovej službe zabezpečenia splátok úveru, resp. zmluvu o poskytnutí služby komfort), táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého úveru. Hlavným predmetom plnenia je teda stále poskytnutie úveru za úrok. Iný výklad pripúšťajúci vylúčenie súdnej kontroly takejto zmluvy by bol v rozpore s ratio legis ustanovenia § 53 ods. 1 OZ, dodávateľ by totiž mohol základnú (úverovú) zmluvu

rozčleniť na viaceré samostatné zmluvy, ktoré by upravovali samostatne jednotlivé zmluvné podmienky a to by znamenalo, že v každej takejto zmluve by zmluvná podmienka bola hlavným predmetom plnenia, čo by znemožňovalo posúdenie jej neprijateľnosti. Takýto výklad nepochybne by bol v rozpore so sledovaným účelom citovanej právnej úpravy.

45. Zmluvu o zabezpečení splátok teda vzhľadom na jej akcesoritu k hlavnému vzťahu nemožno posudzovať samostatne. Uvedená skutočnosť znamená, že do RPMN mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy, ako to vyplýva z § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv. Podľa tohto ustanovenia do celkových nákladov spotrebiteľského úveru patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Údaj o RPMN je najdôležitejším údajom pre spotrebiteľa z hľadiska jeho rozhodovania o výhodnosti či nevýhodnosti príslušného úveru. Pokiaľ takýto údaj je uvedený v nižšej hodnote ako v skutočnosti je, nepochybne tým dochádza ku klamaniu spotrebiteľa. Zákaz klamania spotrebiteľa je upravený v § 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (opäť v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) a tiež pri nekalých obchodných praktikách v zmysle §7 a § 8 zákona č. 250/2007 Z. z..

46. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

47. Podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

48. Podľa § 7 ods. 4 citovaného zákona za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

49. Podľa § 8 ods. 1 citovaného zákona obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

a) existencii výrobku alebo k povahe výrobku,

b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkom po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku,

c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,

d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitej cenovej výhody,

e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,

f) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo

g) právu spotrebiteľa vráťane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu¹⁴⁾ alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

50. Nezahrnutie odmeny zo zmluvy o zabezpečení splátok do RPMN možno teda považovať za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je zo zákona zakázaná a preto aj z toho dôvodu je potrebné žalobe o vyslovenie neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vyhovieť.

51. Tak zmluva o zabezpečení splátok úveru ako aj úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah žalobca ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Preto ich nie je možné považovať za individuálne dojednané. Odmena za výber splátok predstavuje pri každej zo zmlúv viac ako 50 % poskytnutého úveru (presne 51,50 %) a výrazne presahuje dohodnutý úrok. Ide o zmluvnú podmienku dohodnutú zjavne v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, pretože takúto službu si nevymienil a ponúkol (nanútil) mu ju

žalovaný, pričom výška odmeny je neprimeraná, nepochybne v rozpore s dobrými mravmi. Aj pri tejto odmene súd poukazuje na závery ako pri administratívnom poplatku o snahe žalovaného skryť skutočný účel tejto odmeny, ktorej výška sa tak isto odvíja od výšky úveru. Pri tom len 5 % z každej inkasovanej týždňovej splátky predstavoval reálne náklady žalovaného s realizáciou výberov vo forme provízie pre obchodného zástupcu. Odplata bola vo výške 51,50 % zo sumy poskytnutého úveru bez ohľadu na prejdenú trasu obchodného zástupcu, čo taktiež podporuje tézu o získaní finančných prostriedkov od spotrebiteľa v priamej úmere od výšky poskytnutého úveru a nie od reálnych nákladov žalovaného. Súd preto považoval za právne dôvodné žalobe o vyslovenie neprijateľných zmluvných podmienok vyhovieť.

52. O trovách konania medzi žalobkyňou a žalovaným súd rozhodol rovnako podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa bola v konaní proti žalovanému plne úspešná, preto má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.